

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Rev. br. 77/24

VRHOVNI SUD KOSOVA u veću sudija, Nenad Lazić predsednik veća, Zenel Leku I Muhamet Rexha članovi veća, u pravnoj stvari tužioca I. A. iz sela ..., Opština ..., koga po punomoćju zastupa Shpetim Sadiku, advokat iz Lipljana, protiv tuženih .... .., koju zastupa Skender Musa, advokat iz Prištine i H. I. iz sela ... koga po punomoćju zastupa Leonora Dervishaj – Pacoli, advokat iz Prištine, radi klevete i naknade štete, odlučujući po reviziji tužioca podnetoj protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 5328/21 od 06.11.2023. godine, u sednici veća održanoj dana 12.11.2024. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca podneta protiv presude Apelacionog suda Kosova Gž. br. 5328/21 od 06.11.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Prištini – Ogranak u Lipljanu P. br. 558/2017 od 05.03.2021. godine, u stavu I izreke utvrđeno je da su tuženi ... – Ogranak u ... i I. H. iz sela ... Opština ..., objavili na društvenim mrežama neistinit sadržaj protiv tužioca I. A. iz sela ..., i to ... – Ogranak u ... dana 06.11.2017. godine na ... sa naslovom „...“, skandal međunarodnih razmera zbog finansijske podrške u izbornom procesu I. A.“, dana 06.11.2017. godine „... – Ogranak ... optužuje I. A. iz ... da je „...“, dana 07.11.2017. godine na društvenoj mreži ... u demantiju pod naslovom „...“, dana 04.12.2017. godine ..., pod naslovom „...“, dok je I. H. dana 06.11.2017. godine na svojoj službenoj stranici pod naslovom „...“ i dana 07.11.2017.

godine pod naslovom „...“, gde su ... Ogranak u ... i I. H. znali ili bili dužni da znaju da su njihove objave neistinite, usled čega je oštećena reputacija tužioca i stvorena je uznemirenost kod tužioca.

Stavom II izreke obavezani su tužioci ... – Ogranak u ... i tuženi I. H. iz sela ... da u roku od 8 dana od dana prijema presude demantuju sopstvene izjave objavljene na društvenim mrežama koje su navedene u stavu I izreke ove presude.

Stavom III obavezana je tužena ... – Ogranak u ... da tužiocu I. A. na ime naknade štete zbog neistinitih navoda – klevete na pomenutim društvenim mrežama, kao u stavu I izreke presude, isplati iznos od 4.000,00 evra sa godišnjom kamatom od 8 %, koja se ima računati od 05.03.2021. godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom IV obavezan je tuženi H. I. da tužiocu I. A. na ime naknade štete zbog neistinitih navoda – klevete na pomenutim društvenim mrežama kao u stavu I izreke presude, isplati iznos od 1.500,00 evra sa godišnjom kamatom od 8 %, koja se ima računati od 05.03.2021. godine pa do konačne isplate, a u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom V izreke odbijen je tužbeni zahtev tužioca I. A. iz sela ... za naknadu nematerijalne štete za iznose preko dosuđenih u stavovima III i IV presude, kao neosnovan.

Stavom VI izreke obavezana je tužena ... – Ogranak u ... i tuženi I. H. iz sela ..., da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.027,20 evra u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbe su uložili tuženi a Apelacioni sud Kosova je odlučujući po istima našao da su žalbe osnovane, te ih je stavom I izreke usvojio i ožalbenu presudu preinačio u stavovima I, II, III i IV izreke i presudio: Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca I. A. iz sela ... Opština ..., kojim je tražio „utvrđenje da su tuženi ... – Ogranak u ... i I. H. iz sela ... Opština ..., objavili na društvenim mrežama neistinit sadržaj protiv tužioca I. A. iz sela ... i to ... – Ogranak u ... dana 06.11.2017. godine na ... sa naslovom „...“, dana 06.11.2017. godine „... – Ogranak ... optužuje I. A. iz ... da je „...“, dana 07.11.2017. godine na društvenoj mreži ... u demantiju pod naslovom „...“, dana 04.12.2017. godine ..., pod naslovom „...“, dok je I. H. dana 06.11.2017. godine na svojoj službenoj stranici pod naslovom „...“ i dana

07.11.2017. godine pod naslovom „...“, gde su ... Ogranak u ... i I. H. znali ili bili dužni da znaju da su njihove izjave neistinite, usled čega je oštećena reputacija tužioca i stvorena je uznemirenost kod tužioca, te obavezivanje tuženih ... – Ogranak u ... i tuženog I. H. iz sela ... da u roku od 8 dana od dana prijema presude demantuju sopstvene izjave objavljene na društvenim mrežama kao u stavu I izreke ove presude, kao i obavezivanje tuženih da tužiocu da tužiocu I. A. na ime naknade štete zbog neistinitih navoda – klevete na pomenutim društvenim mrežama kao u stavu I izreke presude, prvotuženi isplati iznos od 4.000,00 evra sa godišnjom kamatom od 8 %, koja se ima računati od 05.03.2021. godine pa do konačne isplate a u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, a drugotuženi H. I. da tužiocu I. A. na ime naknade štete zbog neistinitih navoda – klevete na pomenutim društvenim mrežama kao u stavu I izreke presude, isplati iznos od 1.500,00 evra sa godišnjom kamatom od 8 %, koja se ima računati od 05.03.2021. godine pa do konačne isplate a u roku od 15 dana od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II izreke navedeno je da presuda Osnovnog suda u Prištini – Ogranak u Lipljanu P. br. 558/2017 od 05.03.2021. godine u odbijajućem delu, odnosno u stavu V izreke nije razmatrana.

Stavom III izreke odlučeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv ove presude reviziju je u zakonskom roku podneo tužilac zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom kao u reviziji.

Odgovora na reviziju nije bilo.

Vrhovni sud Kosova je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene revizijskih navoda a u smislu člana 215. ZPP-a, našao:

Revizija nije osnovana.

U postupku pred Apelacionim sudom nije bilo bitnih povreda odredbi parničnog postupka na koje je revizijski sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a podnetom revizijom iako se na ovakve povrede ukazuje ne precizira se koje su konkretno odredbe ZPP-a prekršene i u čemu se kršenje istih sastoji. Revizijski navod koji se odnosi na nedovoljno obrazloženje revizijom pobijane presude nije osnovan, jer je ista presuda u dovoljnoj meri jasna i obrazložena i drugostepeni sud daje jasne i razumljive razloge za svoje odlučivanje.

Prema podacima iz spisa predmeta utvrđuje se sledeće činjenično stanje:

Tužilac je ispred političkog subjekta ... bio kandidat za predsednika ... na lokalnim izborima koji su održani 22.10.2017. godine. Prvotučeni je politički subjekt koji je na tim istim izborima učestvovao sa drugotučenim kao kandidatom za Predsednika opštine. Na navedenim izborima za Predsednika ... je izabran tužilac. Nakon okončanja izbora u saopštenju za medije, prvotučena je na svom ... probilu dana 26.11.2017. godine objavila tekst u kome, između ostalog, navodi da je kompromitovana pobeda I. A., jer je biznismen iz ... S. P. od strane inostranih vlasti osumnjičen za zloupotrebu novca jednog udruženja čiji je predsednik, te da je taj novac korišćen u svrhu obezbeđenja pobede ovde tužioca. Istovetni tekst je na svom ... nalogu objavio i drugotučeni. Navode tuženih je objavio i portal „...“ dana 06.11.2017. godine. Sa sličnim tvrdnjama su tuženi na svojim ... nalozima nastavili i 07. novembra 2017. godine, pozivajući istražne organe da ispitaju njihove navode.

Pri ovakvo utvrđenom činjeničnom stanju, prvostepeni je sud našao da su tuženi objavili neistinite navode o tužiocu iako su znali, odnosno morali znati da su isti navodi neistiniti, te da su na taj način oštetili reputaciju tužioca i izazvali njegovu uznemirenost, te je doneo presudu kojom je usvojio tužbeni zahtev i odlučio kako je već navedeno.

Apelacioni sud je prilikom odlučivanja po žalbi tuženih, stao na drugačije stanovište, navodeći da nije dokazano da su tužioci izvor kleveta i uvreda, već da su iste navode objavili na osnovu informacija koje su pročitali u drugim medijima i na drugim internet portalima.

Stanovište Apelacionog suda Kosova prihvatljivo je i za Vrhovni sud Kosova, jer je isto zasnovano na pravilnoj primeni materijalnog prava.

Zakon o zabrani kleveta i uvreda u članu 3. stav 1. tačka a), definiše klevetu, te navodi da kleveta podrazumeva objavljivanje neistinite činjenice i izjave a objavljivaču je poznato, ili bi trebalo da bude poznato da je činjenica ili izjava čiji smisao narušava ugled nekog lica, netačan. Isti član zakona u istom stavu pod tačkom b), definiše pojam uvrede, te uvredu definiše kao izjavljivanje, ponašanje ili objavljivanje izjave prema drugoj osobi na ponižavajući način. Isti zakon u članu 2, upućuje da zakon ima biti tumačen na način koji obezbeđuje da će primena njegovih odredbi, maksimizirati načelo slobode govora i da će to biti u skladu sa Evropskom konvencijom o zaštiti osnovnih ljudskih prava i sloboda, onako kako se primenjuje u zakonodavnim praksama Evropskog suda za ljudska prava. U smislu

navedenih zakonskih odredbi a po osnovu utvrđenog činjeničnog stanja iz kog proizilazi da su tuženi informacije koje su objavljivali, ili bar deo tih informacija, saznali iz elektronskih medija i drugih portala, to im se ne može staviti na teret da su znali ili morali znati da je reč o neistinitim informacijama. Sem navedenog, u konkretnom se slučaju mora imati u vidu kako da je reč o političkim subjektima, te da su granice dopuštene kritike mnogo šire nego kada se radi o privatnim licima. Ovo s toga što su lica koja se bave politikom ili drugom profesijom koja je od značaja za javnost, svojevoljno i svesno pristali da kako mediji, tako i celokupna javnost, pa i njihovi politički protivnici, analiziraju njihov rad i delovanje, pa s toga ova lica moraju iskazati i veći stepen tolerancije. Pozicija ... je najviša politička funkcija u lokalnoj samoupravi, te isti utiče i u velikoj meri kreira stanje u jednoj opštini, te je s toga i za očekivati da ovo lica budu često u medijima i na društvenim mrežama.

Takođe u konkretnom se slučaju mora imati u vidu i vremenski period kada su navedeni tekstovi objavljeni a reč je o periodu neposredno nakon glasanja i nakon okončanja izborne kampanje. Tokom izborne kampanje a i neposredno nakon nje, granica izražavanja političkih mišljenja pa i vrednosnih sudova o političkim protivnicima su uglavnom šire i često negativne, jer svaki od učesnika u izbornom postupku želi pridobiti naklonost što većeg broja birača u političkoj borbi za vlast. Shodno tome, sasvim je realno očekivati od političkih partija i njihovih lidera da ako su već pristali da se uključe u predizbornu utakmicu, to moraju istrpeti čak i neopravdane kritike, pa i negativno i uvredljivo izražavanje.

Iz navedenih razloga Vrhovni sud Kosova stoji na stanovištu da se konkretne objave tuženih mogu podvesti pod član 7. Zakona protiv kleveta i uvrede, te da se ne može smatrati da je na ovaj način došlo do povrede prava ličnosti tužioca u meri u kojoj bi imalo mesta primeni člana 183. ZOO, te obavezivanje tuženih da tužiocu isplate novčanu naknadu radi kompenzacije ovog vida ne materijalne štete.

Iz navedenih razloga Vrhovni sud Kosova je našao da revizija nije osnovana, te je istu odbio i uz primenu člana 222. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

VRHOVNI SUD KOSOVA
REV BR. 77/24 OD 12.11.2024. GOD.

PREDSEDNIK VEĆA – SUDIJA
Nenad Lazić